

९

दुःखकष्ट, सतावट, विपत्ति पिडा र नामावली

यस अध्यायका मूल पदहरू: एज्रा १:९-११, दानिएल १:१,२, दानिएल ५, एज्रा ८:१-२३, व्यवस्था ३०:१-६, नहेम्याह ११:१, र नहेम्याह १२:१-२६।

यस अध्यायको मूल सार पद: "२८ बाँकी मानिसहरू, पूजाहारीहरू, लेवीहरू, द्वारपालहरू, गवैयाहरू, मन्दिरका सेवकहरू, र परमेश्वरका व्यवस्थाको खातिर आ-आफूलाई छिमेकका मानिसहरूबाट अलग गरेकाहरू, सबै आ-आफ्ना पत्नीहरू र छोराछोरीहरूस साथ जो बुझ्न सक्तछन् २९ तिनीहरू सबैले आफ्ना भारदार र दाजुभाइहरूसित मिलेर परमेश्वरका दास मोश्राद्वारा दिइएको परमेश्वरको व्यवस्था मान्न र परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरका सबै आज्ञा, नियम र धर्म-विधिहरू पालन गर्न आफूमाथि सरापको बन्धन राखी शपथ खाए।" (नहेम्याह १०:२८-२९)।

बाइबलमा भएका बंशावली र लामो सूचीहरू हामी हतपत पढ्दैनौं। तर ती समावेश भएको कारण परमेश्वरको उद्देश्य त्यहाँ छ। बाइबलका परमेश्वर बिस्तारको परमेश्वर हुनुहुन्छ। सानोतिनो किन नहोस परमेश्वरले त्यसमाथि विशेष ध्यान दिनुहुन्छ। त्यसको अर्थ उहाँले हामीलाई कुनै हालतमा पनि बिर्सनुहुन्न भनेर हामीलाई विश्वस्त गराउनुभएको छ।

बाइबलमा उल्लेख गरिएका बंशावलीले यो बताउँछ कि हाम्रो परिवारको बारेमा उहाँलाई सबै थाहा छ। अनि सबै थोकको सूचीले यो देखाउँदछ कि अरूले सानोतिनो वा नगन्य भनेर वेवास्ता गरेतापनि उहाँले त्यसप्रति आँखा चिम्लनुहुन्न। हाम्रो जीवनको पलपलप्रति उहाँको चासो छ। भैँगेराको स्याहार गर्नुहुन्छ र हाम्रो टाउकोको कपाल एक एक गरेर उहाँलाई थाहा छ भनेर येशूले यसरी भन्नुभएको थियो "६ के दुई पैसामा पाँच वटा भैँगेरा

बिक्दैनन्? तीमध्ये एउटालाई पनि परमेश्वरले बिसर्नुहुन्न। ७ तर तिमीहरूका त शिरका केशसमेत गनिएका छन्। यसकारण नडराओ, तिमीहरू धेरै भँगेराभन्दा बढी मोलका छौ।" (लूका १२:६-७)। ती सानातिना वा झिना भनेर हामीले नगनेतापनि वा वास्ता नगरेतापनि उहाँले वास्ता गर्नुहुने भएकोले हामीलाई बाधा दिने, चिन्ता दिने वा समस्या दिने सानोतिनो सबै थोकको बारेमा उहाँलाई थाहा छ।

यसरी नै हाम्रो जीवनको प्रत्येक पक्षको बारेमा उहाँलाई थाहा छ भनेर हामी ढुक्क हुनसक्छौं, उहाँप्रतिको हाम्रो विश्वास फस्टाउन सक्छौं र उहाँमा भरोसा राखेर हामी चल्न सक्छौं। जब त्यो ज्ञानले हामीलाई सान्त्वना दिन्छ र हाम्रो मनलाई हलुका पार्दछ भने हामी दैनिक जीवनमा के गछौं, कहाँ जान्छौं के बोल्छौं यी सबै कुरामा हामीले होसियारी अपनाउनुपर्छ भनेर थाहा पाउनु जरुरी छ।

१. इतिहासका परमेश्वर

एज्राले कुन विषयवस्तुलाई लिएर सम्बोधन गरिरहेका थिए? भनेर देहायका पदहरूद्वारा हामीलाई बुझाउन खोजेका थिए हेर्नुहोस् देहायका पदहरू: एज्रा १:९-११ "१ फारसका राजा कोरेसको पहिलो वर्षमा यर्मियाद्वारा भनिएको परमप्रभुको वचन पूरा हुन परमप्रभुले फारसका राजा कोरेसको हृदयलाई उत्तेजित पार्नुभयो। फलस्वरूप उनले आफ्ना राज्यभरि मौखिक अनि लिखित रूपमा यस्तो घोषणा गरे: २ फारसका राजा कोरेस यसो भन्छन्, "परमप्रभु, स्वर्गका परमेश्वरले पृथ्वीका सबै राज्य मलाई दिनुभएको छ। उहाँले नै मलाई यहूदाको यरूशलेममा उहाँको निम्ति एउटा मन्दिर बनाउन आज्ञा गर्नुभएको छ। ३ तिमीहरूका बीचमा हुने उहाँका प्रजाको प्रत्येक मानिससँग परमेश्वर रहून्। सो यहूदाको यरूशलेममा उक्लेर जाओस्, र यरूशलेममा हुनुहुने परमेश्वर, इस्राएलका परमेश्वर, परमप्रभुको मन्दिर त्यसले पुनर्निर्माण गरोस्। ४ बाँचेको प्रत्येक यहूदी जहाँ-जहाँ छ त्यस ठाउँका बासिन्दाहरूले यरूशलेम स्थित परमेश्वरका मन्दिरको निम्ति त्यसलाई सुन, चाँदी, धन-सम्पत्ति र गाईवस्तुहरू तथा राजीखुशीको भेटी जुटाउनुपर्नेछ।" ५ त्यसपछि यरूशलेममा परमप्रभुका भवनको पुनर्निर्माण गर्न परमेश्वरले उत्तेजित पार्नुभएका यहूदा र बेन्यामीनका परिवारका मुख्य मानिसहरू अनि पूजाहारीहरू र लेवीहरू सबै नै जानलाई तयार भए। ६ तिनीहरूका छिमेकीहरू सबैले

राजीखुशीले दिएका भेटीका साथ सुन र चाँदीका वस्तुहरू, धन-सम्पत्ति, गाईबस्तु र बहुमूल्य पदार्थहरू दिएर तिनीहरूलाई सहायता गरे। ७ त्यसबाहेक नबूकदनेसरले यरूशलेमबाट ल्याएर आफ्नो देवताको मन्दिरमा राखेका परमप्रभुको भवनका भाँडाहरू राजा कोरेसले निकाले। ८ अनि फारसका राजा कोरेसले ती भण्डारका जिम्मावाल मित्रेताको जिम्मामा दिए। तिनले यहूदाका राजकुमार शेशवस्सरको निम्ति ती चीजहरूको एउटा तालिका बनाइदिए। ९ तालिका यही थियो: सुनका भाँडा ३०, चाँदीका भाँडा १,०००, चाँदीका बाटा २९, १० सुनका कचौरा ३०, चाँदीका विभिन्न किसिमका कचौरा ४१०, अन्य भाँडाहरू १,००० ११ सुन र चाँदीका भाँडाहरू सबैको जम्मा संख्या ५,४०० थियो। कैदमा लिएकाहरू बेबिलोनबाट यरूशलेम फर्कँदा शेशवस्सरले ती सबै यरूशलेममा ल्याए।" र दानिएल १:१,२ "१ यहूदाका राजा यहोयाकीमका शासनकालको तेस्रो वर्षमा बेबिलोनका राजा नबूकदनेसर यरूशलेममा आएर त्यसलाई घेरे। २ अनि परमप्रभुले परमेश्वरको भवनका केही भाँडाकुँडाहरूसहित यहूदाका राजा यहोयाकीमलाई तिनको हातमा सुम्पिदिनुभयो। ती भाँडाकुँडाहरू तिनले बेबिलोनियामा भएको आफ्ना देवताको मन्दिरमा लगे र देवताकै भण्डारमा राखे।"

यरूशलेममा बिदेशी राजा आएर के गरे भनेर दानिएलले ठूलो चित्र वा छोटकरीमा उल्लेख गरेका थिए भने त्यसकै विस्तृत विवरण एज्राले दिएका थिए। ती दुवै मामिलाले सबै थोक परमेश्वरको नियन्त्रणमा छ भनेर देखाउँदछ।

"राष्ट्रहरूका इतिहासले हामीलाई भनिरहेका छन्। प्रत्येक राष्ट्र र प्रत्येक व्यक्तिलाई यस संसारमा परमेश्वरको महान योजना अनुसार केही न केही काम गर्न उहाँले खटाउनु हुन्छ। आफ्नो कलम हातमा लिएर परमेश्वरले सबै मानिसहरू र राष्ट्रहरूलाई जाँच्नुहुन्छ। उहाँले आफ्नो काममा भुल गर्नुहुन्न। परमेश्वरले होइन न त भाग्यको खेल नै, प्रत्येक मानिसले आफ्नो भविष्यको निर्णय गरिरहको हुन्छ। उहाँको लक्ष्य पूरा गर्न राष्ट्र वा व्यक्तिले गर्ने निर्णयलाई उहाँले माथ गर्नुहुन्छ।"-एलेन जी हाइट, प्रोफेटस एण्ड किङ्गस, पृ. ५३६बाट रूपान्तरित।

राष्ट्रका महान् शासकहरू होऊन् वा कुनै व्यक्ति नै किन नहुन् तिनीहरूको न्याय परमेश्वरले गर्नुहुन्छ भन्ने ज्वलन्त उदाहरण दानिएल ५ले कसरी देखाउँदछ? हेर्नुहोस्, "१ बेलसजर राजाले आफ्ना एक हजार जना

भारदारहरूलाई एक ठूलो भोज दिए र उनीहरूसित उनले दाखमघ दिए। २ दाखमघ पिउँदैगर्दा बेलसजर राजाले आफू, आफ्ना भारदारहरू, आफ्ना श्रीमतीहरू र रखौटीहरूले दाखमघ पिउनलाई उनका पिता नबूकदनेसरले यरूशलेमको मन्दिरबाट ल्याएका सुन र चाँदीका भाँडाकुँडाहरू त्यहाँ ल्याउने हुकुम गरे। ३ यसकारण उनीहरूले सुनका भाँडाहरू ल्याए, जुनचाहिँ यरूशलेममा भएको परमेश्वरको मन्दिरबाट ल्याइएका थिए, र राजा र उनका भारदारहरू, उनका श्रीमतीहरू र रखौटीहरूले तीबाट दिए। ४ जसै उनीहरूले दाखमघ दिए, उनीहरूले सुन र चाँदीका, काँसो, फलाम, काठ र ढुङ्गाका देवताहरूको प्रशंसा गरे। ५ अचानक राजदरबारमा भएको पानसको नजिक एक मानव हातका औंलाहरू देखा परे र लिपिएको भित्तामा लेखन लागे। त्यो लेखदैगरेको हात राजाले हेरे। ६ उनको अनुहार पहेंलो भयो, र उनी यति डराए कि उनका घुँडाहरू कामेर ठोकिन थाले र गोडाहरू लल्याकलुलुक भए। ७ राजाले मन्त्रतन्त्र गर्नेहरू, ज्योतिषीहरू र जोखना हेर्नेहरूलाई बोलाउन लगाए र बेबिलोनका यी ज्ञानी पुरुषहरूलाई भने, "जसले यो लेख पढ्छ, र यसको अर्थ मलाई बताइदिन्छ, त्यसलाई बैजनी पोशाक पहिराइनेछ र त्यसको गलामा सुनको सिक्की लगाइनेछ र त्यसलाई राज्यको तेस्रो उच्च शासक बनाइनेछ। ८ तब राजाका सबै ज्ञानी पुरुषहरू आए, तर उनीहरूले यो लेख पढ्न वा त्यसको अर्थ राजालाई बताउन सकेनन्। ९ यसकारण राजा बेलसजर अझ भयभीत भए र उनको अनुहार अझ पहेंलो हुँदैगयो। उनका भारदारहरू अलमल्ल परे। १० राजा र उनका भारदारहरूका स्वर सुनेर रानी भोजको कोठामा आइन् र तिनले भनिन्, "महाराजा अमर रहून्! नआत्तिनुहोस्। यस्तो पहेंलो अनुहार नबनाउनुहोस्। ११ तपाईंको राज्यमा एक जना मानिस छन्, जोसँग पवित्र देवताहरूका आत्मा छ। तपाईंका पिताको पालोमा उनमा देवताको जस्तै अन्तर्दृष्टि, ज्ञान र बुद्धि पाइएको थियो। तपाईंका पिता राजा नबूकदनेसरले उनलाई जादूगरहरू, मन्त्रतन्त्र गर्नेहरू, ज्योतिषीहरू र जोखना हेर्नेका प्रमुख नियुक्त गर्नुभएको थियो। १२ यी दानिएल नाउँ गरेका मानिस, जसलाई राजाले बेलसजर भन्नुहुन्थ्यो, तीत्र मन र ज्ञान र समझ भएका भेट्टाइए र साथै उनले सपनाका अर्थ बताउन, अड्कोहरू फुकाउन र कठिन समस्याहरू हल गर्न पनि सक्थे। दानिएललाई बोलाउनुहोस्, र उनले तपाईंलाई यस लेखको अर्थ बताउनेछन्।" १३ यसकारण दानिएललाई राजाको सामुन्ने उपस्थित गराइयो अनि राजाले तिनलाई भने, "के तिमी दानिएल, देशनिकाला गरिएकामध्ये एक

हौ, जसलाई राजा, मेरा पिताले यहूदाबाट ल्याउनुभएको थियो? १४ मैले सुने, तिमीमा देवताहरूको आत्मा छ, र तिमी अन्तर्दृष्टि, ज्ञान र विछट्ट बुद्धि भएका मानिस छौ अरे। १५ ज्ञानी पुरुषहरू र मन्त्रतन्त्र गर्नेहरू यो लेख पढ्न र मलाई यसको अर्थ बताउन मेरो सामु ल्याइए। तर उनीहरूले यो बताउन सकेनन्। १६ अब मैले सुनेको छु कि तिमी अर्थ खोल्न र कठिन समस्याहरू समाधान गर्न सक्छौ। यदि तिमीले यो लेख पढ्न र यसको अर्थ बताउन सक्छौ भने, तिमीलाई बैजनी पोशाक पहिराइनेछ र गलामा सुनको सिक्री लगाइनेछ र राज्यमा तिम्रो स्थान तेस्रो हुनेछ।" १७ तब दानिएलले राजालाई उत्तर दिए, "हजूरका उपहारहरू हजूर आफै राख्नुहोस् र हजूरका इनामहरू अरू कसैलाई दिनुहोस्। तापनि महाराजाको लागि यो लेखोट पढिदिनेछु र यसको अर्थ बताइदिनेछु।" १८ हे महाराजा, सर्वोच्च परमेश्वरले हजूरका पिता नबूकदनेसरलाई स्वाधीन राज्य र महानता र महिमा र गौरव दिनुभयो। १९ उहाँले उनलाई उच्च स्थान दिनुभएकोले र प्रत्येक भाषा बोल्ने सबै मानिसहरू र जातिहरूले उनको डर र भय मान्थे। राजाले जसको प्राण लिन चाहन्थे, लिन्थे, जसलाई बाँकी राख्न चाहन्थे, राख्थे, जसलाई पदोन्नति गर्न चाहन्थे, पदोन्नति गर्थे, र जसलाई होच्याउन चाहन्थे, होच्याउँथे। २० तर जब उनको हृदय घमण्डले हठी र कठोर भयो, उनलाई राजगद्दीबाट हटाइयो र उनको महिमा उनीबाट खोसियो। २१ उनलाई मानिसहरूबाट हटाइएर एउटा पशुको मन दिइयो। उनी वनका गधाहरूसँग बस्थे र गाईबस्तुले जस्तै घाँस खान्थे, र उनको शरीर आकाशको शीतले भिज्थ्यो, जबसम्म उनले मानिलिएनन् कि मानिसका राज्यहरूमाथि सर्वोच्च परमेश्वरकै अधिकार छ र उहाँले इच्छा गर्नुभएकालाई त्यो दिनुहुन्छ। २२ तर उनका छोरा, हजूर बेलसजरले यी सबै कुरा जान्दाजान्दै पनि आफूलाई नम्र बनाउनुभएन। २३ बरु स्वर्गका परमप्रभुको विरुद्धमा आफैलाई खडा गर्नुभएको छ। हजूरले उहाँको मन्दिरबाट भाँडाहरू हजूरकहाँ ल्याउन लगाउनुभयो, र हजूर र हजूरका भारदारहरू, हजूरका श्रीमतीहरू र रखौटीहरूले तीबाट दाखमघ पिउनुभयो। हजूरले चाँदी र सुनका, काँसाका, फलामका, काठ र ढुङ्गाका देवताहरूको प्रशंसा गर्नुभयो, जो न देख्छन् न सुन्छन् न बुझ्छन्। तर हजूरले यी परमेश्वरको आदर गर्नुभएन, जसको हातमा हजूरको जीवन र हजूरका मार्गहरू छन्। २४ यसैकारण उहाँले यो लेखोट लेख्ने हात पठाउनुभयो। २५ "लेखिएको लेखोट यस्तो छ: मेने, मेने, टेकेल, पर्सिन २६ यी शब्दहरूको अर्थ यही हो: मेने: परमेश्वरले हजूरका

राज्यका दिन गन्ती गर्नुभएको छ, र त्यसको अन्त गर्नुभएको छ। २७ टेकेलः हजूर तराजूमा जोखिनुभएको छ, र हल्का भेट्टाइनुभएको छ। २८ पेरसः हजूरको राज्य विभाजन भई मादी र फारसीहरूलाई दिइएको छ।" २९ त्यसपछि बेलसजरको हुकुममा दानिएललाई बैजनी वस्त्र पहिराइयो। तिनको गलामा सुनको सिक्री लगाइयो, र तिनलाई राज्यको तेस्रो सर्वोच्च शासक भनी घोषणा गरियो। ३० त्यही रात बेबिलोनीहरूका राजा बेलसजर मारिए, ३१ अनि मादी राजा दाराले बयसट्टी वर्षको उमेरमा त्यो राज्य लिए।" (दानिएल ५)

ई.पू. ५३९मा विश्व साम्राज्य बेबिलोनको पतन भयो जब मादि र फारसी साम्राज्यका राजा कोरोस वा साइरसले त्यस देशलाई कब्जा गरे। आफ्नो अहं, मोजमज्जा ख्याति वा यश र बहादुरीपूर्ण सफलताको अवसरमा एक दिन आफ्नो देशका मन्त्री र गन्यमान्य व्यक्तिहरूलाई निमन्त्रणा दिएर ठूलो भोजभतेर सहितको उत्सव मनाएका थिए। राति अबेरसम्म तिनीहरू भोज खादै र रक्सी पिउदै मस्त भएर बसेका थिए। तर राजालाई थाहा थिएन कि त्यही रात उनको अन्त्य हुनेछ। सबैले देख्ने गरि देखा परेको हातले रङ्गले पोतेको साही भित्तामा केही कुरो लेखेको थियो जुन कुरा न त राजा न त बेबिलोनका कुनै ज्ञानी भनाउँदाहरूले नै बुझ्न सके। त्यहाँ राजाका दिनहरू गनिएको र उनको महान् शक्तिशाली राज्यको पतन हुनेछ भन्ने कुरा त्यो भित्तामा ईश्वरीय हातले लेखिएको थियो। आफ्नो शक्तिशाली बुबा राजा नेबुकदनेसरको दुर्गति र उनले परमेश्वरमाथि कसरी विश्वास गर्न पुगे भन्ने कथा उनलाई थाहा थियो। तर उनले त्यसबाट पाठ सिकेका थिएनन्। जब हामी परमेश्वरले दिनुभएको सतर्कता वा चेतावनीलाई सुन्दैनौं र उहाँले सिकाउनुभएको पाठलाई वेवास्ता गर्छौं तब हाम्रो अन्त्य जहिले पनि दुःखद दुर्घटनाबाट हुन जान्छ। यो जीवनको ट्रायाजेडी वा शोकमय तीतो सत्य हो।

बेबिलोनको सभ्यताको उदय भइरहेको बेलामा अगमवक्ता दानिएल त्यही देशमा रहिरहेका थिए। तर बारम्बार उनलाई वेवास्ता गरिएको थियो। जब हामी परमेश्वरको पवित्रता र उहाँको उपस्थिति हाम्रो जीवनमा हुँदाहुँदै पनि त्यसको वेवास्ता गर्छौं तब जीवनमा अनेकौं जटिलता, समस्याहरू र वियोगहरूको सामना गर्दै अन्तमा असामयिक अथवा चाँडै नै मृत्युको पासोमा पारिराखेका हुन्छौं।

बेबिलोन देशका बौद्धिक समूदाय, तन्त्रमन्त्र गर्ने र जादुगरहरूले भित्तामा लेखिएको वचन पढ्न नसेकेपछि बयोबृद्ध दानिएललाई बोलाइएको थियो। नेबुकदनेसरको इतिहासलाई सम्झाउँदै मनलाई भन्दाफोर गर्दै उनले राजा बेलशजारलाई यो भनेका थिए, "हजुर, उहाँको पुत्र बेलशजार, ती सबै कुरो थाहा पाउँदा पाउँदैपनि त्यसबाट पाठ सिकेर हजुरको हृदयलाई नम्र पार्नुभएन" (दानिएल ५:२२ रूपान्तरित)। हाम्रो जीवनको यात्रामा हामीले पनि बेलशजारले जस्तै त्यही गल्ती नगर्न हामी आफै कसरी विश्वस्त हुने? क्रुसको यथार्थ ज्ञानलाई मध्यनजरमा राख्दै हामीले परमेश्वरको सामु जहिले पनि झुकेर बस्न कसरी सिकने?

२. तिनीहरूका सहरहरूमा

एज्रा २ र नहेम्याह ७मा उल्लेख गरिएको सूचीहरू सरसर्ती पढ्नुहोस्। ती सूचीहरूमा के उल्लेनीय विषयवस्तुहरू छन् जसले तपाईंको ध्यान आकर्षित गर्दछ? हेर्नुहोस्, एज्रा २ "१ कैदबाट छुटकारा पाएर आएका प्रान्तका मानिसहरू यिनै हुन्, जसलाई बेबिलोनका राजा नबूकदनेसरले बेबिलोनमा कैद गरेर लगेका थिए। तिनीहरू यरूशलेम र यहूदाका हरेक आ-आफ्नो सहरमा फर्के। २ तिनीहरू यरुबाबेल, येशूअ, नहेम्याह, सरायाह, रेलयाह, मोर्दकै, बिल्शान, मिस्पार, बिग्वै, रेहूम र बानाहाका साथ आएका थिए। इस्राएलको प्रजाका पुरुषहरूको नामावली: ३ परोशका परिवारका २,१७२ ४ शपत्याहका परिवारका ३७२ ५ आराका परिवारका ७७५ ६ येशूअ र योआबका घरानाबाट पहत-मोआबका परिवारका २,८१२ ७ एलामका परिवारका १,२५४ ८ जत्तूका परिवारका ९४५ ९ जक्कैका परिवारका ७६० १० बानीका परिवारका ६४२ ११ बेबैका परिवारका ६२३ १२ अज्गादका परिवारका १,२२२ १३ अदोनीकामका परिवारका ६६६ १४ बिग्वैका परिवारका २,०५६ १५ आदीनका परिवारका ४५४ १६ हिजकियाबाट आतेरका परिवारका ९८ १७ बेजैका परिवारका ३२३ १८ योराका परिवारका ११२ १९ हाशूमका परिवारका २२३ २० गिबारका परिवारका ९५ २१ बेथलेहेमका मानिसहरू १२३ २२ नतोपाका मानिसहरू ५६ २३ अनातोतका मानिसहरू १२८ २४ अज्मावेतका मानिसहरू ४२ २५ किर्यत-यारीम, कपीरा र बेरोतका मानिसहरू ७४३ २६ रामा र गोबाका मानिसहरू ६२१ २७ मिकमाशका मानिसहरू १२२ २८ बेथेल र ऐका मानिसहरू

२२३ २९ नेबोका मानिसहरू ५२ ३० मग्बीसका मानिसहरू १५६ ३१
 अर्को एलामका मानिसहरू १,२५४ ३२ हारीमका मानिसहरू ३२० ३३
 लोद, हादीद र ओनोका मानिसहरू ७२५ ३४ यरीहोका मानिसहरू ३४५
 ३५ सेनाहका मानिसहरू ३,६३० ३६ पूजाहारीहरू: येशूअको वंशबाट
 यदायाहका परिवारका ९७३ ३७ इम्मेरका परिवारका १,०५२ ३८
 पशहूरका परिवारका १,२४७ ३९ हारीमका परिवारका १,०१७ ४० लेवीहरू:
 होदबियाको वंशबाट येशूअ र कादमीएलका परिवारका ७४ ४१ गवैयाहरू:
 आसापका परिवारका १२८ ४२ मन्दिरका द्वारपालहरू: शल्लूम, आतेर, तल्मोन,
 अक्कूब, हतीता, शोबैका परिवारहरूका जम्मा १३९ ४३ मन्दिरका सेवकहरू:
 सीहा, हसूपा, तब्बाओत, ४४ केरोस, सीआ, पादोन, ४५ लेबाना, हगाबा, अक्कूब,
 ४६ हागाबा, शल्मै, हानान, ४७ गिदेल, गहरका, रायाह, ४८ रसीन, नकोदा,
 गज्जाम, ४९ उज्जा, पसेह, बेजै, ५० अस्ना, मोनिम, नेपुसीम, ५१ बक्बूक, हकूपा,
 हर्हुर, ५२ बस्लूत, महीदा, हर्शा, ५३ बर्कोस, सीसरा, तेमह, ५४ नसीह, र हतीपाका
 परिवारहरू ५५ सोलोमनका सेवकका सन्तान: सोतै, हस्सोपेरेत, पारूद, ५६ याला,
 दर्कोन, गिदेल, ५७ शपत्याह, हत्तिल, पोकेरेत-हसेबायीम, र आमीका परिवारहरू।
 ५८ मन्दिरका सेवकहरू र सोलोमनका सेवकहरूका सन्तानको संख्या जम्मा
 ३९२ ५९ तेल-मेलह, तेल-हर्शा, केरूब, आदोन र इम्मेर सहरबाट आएकाहरूले
 आफ्ना परिवारहरू इस्राएलको वंशबाट आएका हुन् भनेर बताउन सकेनन्। यी
 हुन्: ६० दलायाह, तोबिया, नकोदाका परिवारहरूका जम्मा ६५२ ६१ र
 पूजाहारीहरूबाट: होबायाहका परिवार, हक्कोसका परिवार र गिलादी बर्जिल्लैकी
 एउटी छोरीलाई विवाह गरेर तिनकै नाउँ राख्ने बर्जिल्लैका परिवार। ६२
 यिनीहरूको वंशावलीका सूचीमा दर्ता गरिएका नाउँहरूमा आ-आफ्नो नाउँ खोजे
 तर ती पाइएनन्। यसैले तिनीहरू पूजाहारीगिरीको निम्ति अशुद्ध ठहरिएका
 हुनाले अयोग्य ठहरिए। ६३ अनि राज्यपालले 'ऊरीम' र 'तुम्मीम'ले सेवा गर्ने
 कुनै एउटा पूजाहारी नहोउज्जेल तिनीहरूलाई महापवित्र थोक खान मनाई गरे।
 ६४ भेला भएका जम्मै मानिसहरूको संख्या ४२,३६० थियो। ६५ तिनीहरूका
 दास-दासीहरू ७,३३७ जना थिए। तीबाहेक तिनीहरूका २०० पुरुष र स्त्री
 गवैयाहरू थिए। ६६ तिनीहरूका घोडाहरूको संख्या ७३६, खच्चर २४५, ६७
 ऊँट ४३५ र गधा ६,७२० थिए। ६८ तिनीहरू यरूशलेममा परमप्रभुको
 भवनमा आएपछि कुनै-कुनै परिवारका मुख्य मानिसहरूलेचाहिँ परमेश्वरको भवन
 त्यसको पहिलेकै ठाउँमा पुनर्निर्माण गर्न स्वेच्छा भेटीहरू दिए। ६९ तिनीहरूले

आफ्नो औकातअनुसार मन्दिर पुनर्निर्माण गर्ने भण्डारमा जम्मा ६१,००० सुनका सिक्का,* ५,००० चाँदीका सिक्का,* र पूजाहारीहरूले लाउने १०० पोशाकहरू दिए। ७० पूजाहारीहरू, लेवीहरू, गवैयाहरू, द्वारपालहरू र मन्दिरका सेवकहरू अरू कोही मानिसहरूका साथ आ-आफ्ना सहरहरूमा बसोबास गरे, र बाँकी इस्राएलीहरू आ-आफ्ना सहरहरूमा बसोबास गरे।" र नहेम्याह ७ "१ पर्खालको निर्माण भइसकेपछि, र मैले ढोकाहरू तिनको ठाउँ-ठाउँमा लगाइसकेपछि, तब द्वारपालहरू, गवैयाहरू र लेवीहरू नियुक्त गरिए। २ मैले मेरा भाइ हनानीलाई, किल्लाका सेनापति हनन्याहको साथमा यरूशलेमको जिम्मा दिएँ। किनभने अरू मानिसहरूभन्दा हनानीचाहिँ ज्यादै विश्वासी र परमेश्वरसँग डराउने मानिस थिए। ३ मैले तिनीहरूलाई भने, "यरूशलेमका मूल ढोकाहरू घाम निकै लागेपछि मात्र खोल्नु। द्वारपालहरू पहरामा बस्दा मूल ढोकाहरू बन्द गरेर आगलाहरू लाउन लगाउनु। कसैलाई पहरा बस्न र कसैलाई चाहिँ आफ्नै घरको सामुन्ने रक्षा गर्न यरूशलेमकै बासिन्दाहरूबाट रक्षकहरूलाई नियुक्त गर।" ४ सहर ठूलो र विस्तृत थियो, तर त्यसमा मानिसहरू थोरै थिए, र अझसम्म कुनै घरको पुनर्निर्माण भएको थिएन। ५ यसैले भारदारहरू, अधिकृतहरू र मानिसहरूलाई परिवार-परिवार गरी नाउँ लेखाउन भनी भेला गराउन परमेश्वरले मलाई प्रेरणा दिनुभयो। मैले सबैभन्दा पहिले फर्कनेहरूको वंशावलीको पुस्तक भेट्टाएँ। त्यसमा लेखिएको कुरो मैले यही पाएँ: ६ बेबिलोनका राजा नबूकदनेसरले कैदमा लगेकाहरूमध्येका यरूशलेम र यहूदामा हरेक आफ्नो-आफ्नो सहरमा फर्केर आएका प्रदेशका मानिसहरू यिनै हुन्। ७ तिनीहरू यरूबाबेल, येशूअ, नहेम्याह, अजर्याह, राम्याह, नहमानी, मोर्दकै, बिल्शान, मिसपेरेत, बिग्वै, नेहूम र बानाहका साथमा आएका थिए। ८ इस्राएलका मानिसहरूको नामावली यही हो: परोशका परिवारका २,१७२ ९ शपत्याहका परिवारका ३७२ १० आराका परिवारका ६५२ ११ येशूअ र योआबका घरानाबाट पहत-मोआबका परिवारका २,८१८ १२ एलामका परिवारका १,२५४ १३ जत्तूका परिवारका ८४५ १४ जक्कैका परिवारका ७६० १५ बिन्नूईका परिवारका ६४८ १६ बेबैका परिवारका ६२८ १७ अज्गादका परिवारका २,३२२ १८ अदोनीकामका परिवारका ६६७ १९ बिग्वैका परिवारका २,०६७ २० आदीनका परिवारका ६५५ २१ हिजकियाबाट आतेरका परिवारका ९८ २२ हाशूमका परिवारका ३२८ २३ बेजैका परिवारका ३२४ २४ हारीपका परिवारका ११२ २५ गिबोनका परिवारका ९५

२६ बेथलेहेम र नतोपाका मानिसहरू १८८ २७ अनातोतका मानिसहरू १२८
 २८ बेथ-अज्मावेतका मानिसहरू ४२ २९ किर्यत-यारीम, कपीरा र बेरोतका
 मानिसहरू ७४३ ३० रामा र गेबाका मानिसहरू ६२१ ३१ मिकमाशका
 मानिसहरू १२२ ३२ बेथेल र ऐका मानिसहरू १२३ ३३ अर्को नेबोका
 मानिसहरू ५२ ३४ अर्को एलामका मानिसहरू १,२५४ ३५ हारीमका
 मानिसहरू ३२० ३६ यरीहोका मानिसहरू ३४५ ३७ लोद, हादीद र
 ओनोका मानिसहरू ७२१ ३८ सेनाहका मानिसहरू ३,९३० ३९
 पूजाहारीहरू: येशूअको वंशबाट यदायाहका परिवारका ९७३ ४० इम्मेरका
 परिवारका १,०५२ ४१ पशहूरका परिवारका १,२४७ ४२ हारीमका
 परिवारका १,०१७ ४३ लेवीहरू: होदबिया र कादमीएलका वंशबाट येशूअका
 परिवारका ७४ ४४ गवैयाहरू: आसापका परिवारका १४८ ४५ द्वारपालहरू:
 शल्लूम, आतेर, तल्मोन, अक्कूब, हतीता, शोबैका परिवारहरूका जम्मा १३८ ४६
 मन्दिरका सेवकहरू: सीहा, हसूपा, तब्बाओत, ४७ कोरेस, सीआ, पादोन, ४८
 लेबाना, हगाबा, शल्लमै, ४९ हानान, गिदेल, गहर, ५० रायाह, रसीन, नकोदा, ५१
 गज्जाम, उज्जा, पसेह, ५२ बेजै, मोनिम, नेपुसीम, ५३ बक्बूक, हकूपा, हर्हुर, ५४
 बस्लूत, महीदा, हर्शा, ५५ बर्कोस, सीसरा, तेमह, ५६ नसीह, र हतीपाका
 परिवारहरू ५७ सोलोमनका सेवकहरूका सन्तान: सोतै, सोपेरैत, पारीद, ५८
 याला, दर्कोन, गिदेल, ५९ शपत्याह, हत्तिल, पोकेरेतहसेबायीम, र अमोनका
 परिवारहरू। ६० मन्दिरका सेवकहरू र सोलोमनका सेवकहरूका सन्तानको
 संख्या जम्मा ३९२ ६१ तेल-मेलह, तेल-हर्शा, केरूब, आदोन र इम्मेर सहरबाट
 आएकाहरूले आफ्ना परिवारहरू इस्राएलको वंशबाट आएका हुन् भनी बताउन
 सकेनन्। यी हुन्: ६२ दलायाह, तोबिया, र नकोदाका परिवारहरूका जम्मा
 ६४२ ६३ पूजाहारीहरूबाट: होबायाहका परिवार, हक्कोसका परिवार, र गिलादी
 बर्जिल्लैकी एउटी छोरिलाई विवाह गरेर तिनकै नाउँ राख्ने बर्जिल्लैका परिवार।
 ६४ वंशावलीहरूमा लेखिएका नाउँहरूमा यिनीहरूका नाउँ पनि खोजिए तर
 पाइएनन्। यसैले तिनीहरू पूजाहारीगिरीको निम्ति अशुद्धझैँ अयोग्य ठहराइए।
 ६५ "ऊरीम" र "तुम्मीम"ले सेवा गर्ने कुनै एक जना पूजाहारी नहोउज्जेल
 राज्यपालले तिनीहरूलाई कुनै पनि महापवित्र थोक खानलाई मनाई गरे। ६६
 सम्पूर्ण जनसमुदायको संख्या ४२,३६० थियो। ६७ यीबाहेक तिनीहरूका
 कमारा-कमारीहरू ७,३३७ जना थिए, र तिनीहरूका २४५ जना पुरुष र स्त्री
 गवैयाहरू थिए। ६८ तिनीहरूका घोडाहरूको संख्या ७३६, खच्चर २४५, ६९

ऊँट ४३५ र गधा ६,७२० थिए। ७० परिवारका कोही मुखियाहरूले कामको निम्ति दान दिए। राज्यपालले भण्डारमा १,००० सुनका सिक्का, ५० कचौरा र पूजाहारीहरूले लाउने ५३० पोशाकहरू दिए। ७१ परिवारका कुनै-कुनै मुखियाहरूले कामको निम्ति भण्डारमा २०,००० सुनका सिक्का र २,२०० चाँदीका सिक्का दिए। ७२ बाँकी मानिसहरूले चाहिँ जम्मा २०,००० सुनका सिक्का, २,००० चाँदीका सिक्का र पूजाहारीहरूले लाउने ६७ पोशाकहरू दिए। ७३ पूजाहारीहरू, लेवीहरू, द्वारपालहरू, गवैयाहरू, मन्दिरका सेवकहरू, साथै कुनैकुनै मानिसहरू र अरू बाँकी इस्राएलीहरू आफ्ना-आफ्नै सहरहरूमा बसोबास गरे।"

यरुबाबेल र यहोशूसँग बेबिलोनको युद्धबन्दीबाट फिर्ता आएकाहरूको विवरण एज्रा २मा भएको नहेम्याह ७मा पनि जानाजानी दोहोर्न्याइएको थियो। ती सूचीहरू पढ्दा हामीलाई बोरिङ्ग वा दिक्कलाग्छ होला। तर ती सूचीहरू बाइबलमा लेखिएको हुनाले एउटा महत्त्वपूर्ण सन्देश हामीले बुझ्नु जरुरी छ: सानोतिनो वा हामीले वास्ता नगर्ने कुरा वा विवरणप्रति परमेश्वरले चासो राख्नुहुन्छ र वास्ता गर्नुहुन्छ। (अर्थात् हाम्रो परमेश्वर ठूला ठूला काम, आयोजना वा व्यक्तिहरूप्रतिमात्र होइन हामीले आँखा चिम्लने सानोतिनो काम, आयोजना वा व्यक्ति र उसका परिवारप्रति पनि चासो राख्नुहुन्छ र वास्ता गर्नुहुन्छ-अनुवादकको थप विचार)।

यरुशलेमका पर्खालहरूको पुनर्नामाण गर्ने काम सकिएको थियो। एज्रा र नहेम्याहसँग युद्धबन्दीबाट फर्केका पुस्ताले पर्खाल निर्माण गर्ने काममा कसले सहयोग गरेका थिए भनेर जनाउन बाइबलमा तिनीहरूको नाउँको लेखा राखिएको थियो। पर्खाल निर्माण गर्ने सफलता परमेश्वरबाट भएको भनेर स्वीकार गरिएतापनि उहाँको महान् काम सम्पन्न गर्न मानिसहरूको देन वा सहयोग पनि उल्लेखनीय हुन्छ। विगतको पुस्ताले निर्माण गर्न सुरु गरेको काम बर्तमान पुस्ताले सिध्याएको थियो। निर्धारित समयमा निर्माण सम्पन्न नभएतापनि अनेकौं जटिलता र बाधाहरूको सामना गर्नुपरेतापनि पछिल्लो पुस्ताले काम सम्पन्न गरेको थियो।

एज्रा र नहेम्याहको नेतृत्व अत्यन्तै मूल्यवान् छ तर तिनीहरूको नेतृत्वलाई सफलता दिन मानिसहरूको सहयोगको आवश्यकता थियो। प्रत्येक समूहलाई विभिन्न कामको जिम्मा दिइएको थियो। ती कामहरू सम्पन्न गर्न तिनीहरूलाई विभिन्न समयहरू तोकिएका थिए। सबै जना मिलिजुली एक भएर

काम गर्दा त्यसको नतिजा अपेक्षित रूपमा भएको थियो। एज्रा २को सुरु नहेम्याह ७को अन्तसँग जोडिएको थियो। दोस्रो मन्दिरमात्र बनेको थिएन तर पूरा यरुशलेम सहर नयाँ ढाँचामा बनिएको थियो र त्यसको व्यवस्थापन राम्रोसँग गरिएको थियो।

परमेश्वरको चाहना अनुसार चल्थ्यौ भने मानिस कति सफल हुनेरहेछ भनेर नहेम्याह ७:७३ले कसरी बताउँछ? हेर्नुहोस्: "पूजाहारीहरू, लेवीहरू, द्वारपालहरू, गवैयाहरू, मन्दिरका सेवकहरू, साथै कुनैकुनै मानिसहरू र अरू बाँकी इस्राएलीहरू आ-आफ्नै सहरहरूमा बसोबास गरे।"

"इस्राएलका बाँकी सन्तानहरू आ-आफ्ना सहरहरूमा बसोबास गरे।"

युद्धबन्दीबाट मुक्त भएर फर्केका मानिसहरूको यरुशलेमको पुनर्निर्माणको काम अचम्म लाग्दो छ। धेरै वर्ष अघि तिनीहरूको सहर ध्वस्त भएको थियो, तिनीहरूको मन्दिर भत्किएको थियो, तिनीहरूको जमीन उजाड र काम नलाग्ने भएको थियो। तर तिनीहरू सबै एक भएर त्यस सहरको पुनर्निर्माण गरे र सबै भत्केका घर, मन्दिरको जिर्णोद्धार गरेर तिनलाई चलन चल्तीमा ल्याए। तिनीहरूका वरिपरि रहने तर परमेश्वरलाई विश्वास नगर्ने मानिसहरूको निम्ति त्यो काम अलौकिक र चमत्कारिक हुन सक्छ। तर जे भयो त्यो सबै परमेश्वरको चाहना र प्रतिज्ञा अनुसार भएको थियो।

तपाईं वर्तमान जीवनमा के नैराश्यताको सामना गरिरहनुभएको छ तैपनि तपाईं परमेश्वरमाथि भरोसा राखेर चलिरहनुभएको छ?

३. पुजारीहरू खोइ त?

बेबिलोनबाट युद्धबन्दीहरूलाई यरुशलेममा फर्काएर ल्याइएको भविष्यवाणी अचम्म तरिकाले पूरा भएको थियो भनेर हामीले माथि हेर्न्यौं।

तर जब कुनै काम गर्दा मानिसहरू समावेश नभैकन नहुने हुन्छ तब सो कामको अगुवाई परमेश्वरले नै किन गर्नुनभएको होस्, तर मानिसहरूकै स्वभावले गर्दा त्यहाँ पनि समस्याहरू उत्पन्न हुन्छ। युद्धबन्दी भएर प्रवासमा बसिरहेका सबै यहूदीहरूलाई आफ्नो देशमा फर्कन आह्वान गरिएको थियो साथै तिनीहरूलाई आफ्नो देशमा पुनर्स्थापनाको निम्ति अनेकौं अचम्मका प्रतिज्ञाहरू पनि दिइएको थियो। तर त्यसको बाबजुद पनि कतिपय यहूदीहरूले बेबिलोनमै रहने इच्छा गरेका थिए। यस्तो किन भयो होला त?

एज्रा ८:१-१५ पढ्नुहोस्। विशेष गरेर पद १५मा ध्यान दिनुहोस्। त्यहाँ एउटा विषयलाई औल्याएको छ जुन सबैको निमित्त गहिरो चिन्ताको विषय थियो। आफ्नो देशमा फर्केर ध्वस्त भएको मन्दिर, पर्खाल र घरहरू पुननिर्माण गर्न आह्वान गर्दा पनि अगुवाहरूको चाहना अनुसार एउटै समूह पनि समावेश हुन नचाहनु कति गम्भीर विषय हो? ध्यस्त भएको देशबाट नयाँ राष्ट्र निर्माण गर्ने परिकल्पना गरेर एज्राले मानिसहरूलाई जम्मा गरेका थिए। हेर्नुहोस्, "१ अर्तासास्त राजाको राजत्वकालमा बेबिलोनबाट मसँग आएका परिवारका मुखियाहरू र तिनीसँग दर्ता भएकाहरू यिनै हुन्: २ पीहासका परिवारका- गेशोम। ईतामारका परिवारका-दानिएल। दाऊदका परिवारका-शकन्याहका छोरा हत्तूश। परोशका परिवारका-जकरिया र तिनीसँग दर्ता भएका १५० पुरुष। ४ पहत-मोआबका परिवारका- जरयाहका छोरा एल्यहोएनै र तिनीसँग २०० पुरुष। ५ जत्तूका परिवारका- यहासेलका छोरा शकन्याह र तिनीसँग ३०० पुरुष। ६ आदीनका परिवारका-जोनाथनका छोरा एबेद र तिनीसँग ५० पुरुष। ७ एलामका परिवारका- अतल्याहका छोरा यशयाह र तिनीसँग ७० पुरुष। ८ शपत्याहका परिवारका-मिखाएलका छोरा जबदियाह र तिनीसँग ८० पुरुष। ९ योआबका परिवारका- यहीएलका छोरा ओबदिया र तिनीसँग २१८ पुरुष। १० बानीका परिवारका- योसिपियाका छोरा शलोमीत र तिनीसँग १६० पुरुष। ११ बेबैका परिवारका-बेबैका छोरा जकरिया, र तिनीसँग २८ पुरुष। १२ अजगादका परिवारका-हक्कातानका छोरा योहानान र तिनीसँग ११० पुरुष। १३ अदोनीकामका परिवारका-पछि आएका एलीपेलेत, यीएल र शमायाह, र तिनीहरूसँग ६० पुरुषहरू। १४ बिगवैको परिवारका- उत्तै र जक्कूर, र तिनीहरूसँग ७० पुरुष। १५ मैले तिनीहरूलाई अहावातिर बग्ने नदीको किनारमा भेला गरेँ, र हामी त्यहाँ सात दिनसम्म शिविर खडा गरेर बस्यौँ। जब मैले मानिसहरू र पूजाहारीहरूको निरीक्षण गरे तब मैले कुनै पनि लेवीलाई त्यहाँ देखिनँ।"

केही लेवीहरू समेत गरेर बेबिलोनमा रहेका कतिपय यहूदीहरू आफ्नो देशमा फर्कन चाहेका थिएनन्। त्यसको धेरै कारणहरू हुन सक्छन्। तिनीहरूमध्ये धेरै यहूदीहरू नयाँ देश बेबिलोनमै जन्मेका र हुर्केका थिए र त्यहाँको रहनसहनमा भिजेकाले पूर्खाको देशमा जान त्यति चासो नदेखाएको हुनसक्छन्। कहिल्यै नचिनेको देशमा लामो र जोखिमपूर्ण यात्रा गर्न पनि तिनीहरूले चासो नदेखाएको हुनसक्छन्। अन्तमा अगुवाहरूले सबै नभएपनि

विभिन्न चुनौतिहरूको बाबजुद पनि मन्दिरको काममा सेवा गर्न चाहिनेजति लेबीहरू यरुशलेममा फर्काएका थिए।

"यहूदीहरूले बेबिलोनमा युध्दबन्दी भएर प्रवासी जीवन बिताएको कमसेकम एकसय पचास वर्ष भइसकेको थियो। त्यस भेगका निपुर नाउँ गरेका ठाउँमा उत्खनन् गर्दा त्यहाँ धेरै अभिलेखहरू भेट्टाएइको थियो। राजा आर्तसास्त पहिलोको समयमा धेरै धनी यहूदीहरू मेसोपोटामिया क्षेत्रमा बसोबास गरेका थिए भनेर धेरै अभिलेखहरूमा लेखिएका थिए। त्यसैले गर्दा धेरै यहूदीहरूलाई आफ्नो देश फर्कनुको औचित्य प्रस्ट पार्न एज्रा र उनका अगुवा साथीहरूको निमित्त धेरै गाह्रो भएको हुनसक्छ। उपनिवेश अर्थात् विदेशमा सुखमय जीवन बिताइरहेका यहूदीहरूको निमित्त नयाँ देशमा आफ्नै पूर्खाको देश किन नहोस् नयाँ कष्टमय जीवन बिताउन तिनीहरू तयार नभएका वा नचाहेका हुनसक्छन्। त्यस्तो परिवेशमा पनि एज्राले कमसेकम २,००० परिवारहरू जम्मा गरेर आफ्नो देशमा फर्काउन सक्नु उनको त्यो साहसलाई सराहना गर्नुपर्छ।"-एसडिए बाइबल कमेन्टरी, ठेली ३, पृ. ३७६बाट रूपान्तरित।

प्रभु येशूलाई विश्वास गर्नु भन्दैमा र उहाँको काममा विश्वासिलो र इमान्दार भएर संलग्न भयो भन्दैमा सबैकुरा ठिकठाक वा सजिलो हुन्छ भन्ने छैन भनेर पावल र उनका सहयोगीहरूले यसरी व्यक्त गरेका थिए, "चेलाहरूका आत्मालाई सुदृढ गराउँदै उनीहरूलाई विश्वासमा रहिरहने अर्ती दिए, र धेरै कष्ट सहेर हामी परमेश्वरको राज्यमा प्रवेश गर्नुपर्छ भनी उनीहरूलाई भने।" (प्रेरित १४:२२)। बर्तमान परिप्रेक्ष्यमा पनि हामीले गर्ने काममा अनेकौं बाधा र सतावटको सामना गर्नुपर्दा वास्तविकतालाई बुझ्न उपर्युक्त कथनले हामीलाई के भन्छ?

४. परमेश्वरको सामु नम्र भएर झुक्नु

परमेश्वरलाई विश्वास गर्ने र उहाँको आस्थामा हिँड्नेहरू यहूदीहरूलाई विशेष प्रतिज्ञा व्यवस्था ३०:१-६मा दिइएको छ। एज्रा र नहेम्याह जस्ता परमेश्वरलाई विश्वास गर्ने हस्तीहरूको निमित्त यो प्रतिज्ञा र अरू प्रतिज्ञाहरू किन अर्थपूर्ण छन्? हेर्नुहोस्, "१ परमप्रभु परमेश्वरले जाति-जातिहरूका बीचमा तिमीहरूलाई धपाइपठाउनुभएपछि जब यी आशिष् र श्राप तिमीहरूमाथि पर्नेछन् र तिनको स्मरण गरेर २ तिमीहरू र तिमीहरूका सन्तान परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरकहाँ फर्कनेछौं, र आज मैले आज्ञा गरेका उहाँका वचन आफ्नो पूरा

हृदय र आफ्नो पूरा प्राणले मान्नेछौं, ३ तब परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरले तिमीहरूका सुदिन फर्काउनुहुनेछ र तिमीहरूलाई टिठ्याउनुहुनेछ, र जुन जातिहरूका बीचमा तिमीहरूलाई तितरबितर पार्नुभएको थियो, तीबाट तिमीहरूलाई बटुलेर ल्याउनुहुनेछ। ४ तिमीहरू देशनिकाला भएर आकाशमुनिको सबैभन्दा टाढो देशमा भए पनि त्यहाँबाट परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई बटुलनुहुनेछ, र त्यहाँबाट तिमीहरूलाई फर्काएर ल्याउनुहुनेछ। ५ तिमीहरूका पिता-पुर्खाले अधिकार गरेको देशमा परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरले तिमीहरूलाई ल्याउनुहुनेछ, र तिमीहरूले त्यसको अधिकार गर्नेछौं, र उहाँले तिमीहरूलाई तिमीहरूका पिता-पुर्खाभन्दा उन्नतिशील र असंख्य बनाउनुहुनेछ। ६ परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरलाई तिमीहरूले आफ्नो सारा हृदय र आफ्नो सारा प्राणले प्रेम गर्नलाई उहाँले तिमीहरूको र तिमीहरूका सन्तानको हृदयको खतना गर्नुहुनेछ, र तिमीहरू जिउन सक।" (व्यवस्था ३०:१-६)।

एज्रा र नहेम्याहलाई भविष्यवाणीहरूको बारेमा राम्रोसँग ज्ञान थियो। युद्धवन्दीबाट मानिसहरूलाई फर्काउने परमेश्वरको लक्ष्य थियो भन्ने कुरा तिनीहरूलाई थाहा थियो। तिनीहरूको इतिहास र समस्याहरूको कारण बारेमा तिनीहरूले बुझेका थिए भनेर नहेम्याह ९मा हामीले हेर्नौं। फेरि तिनीहरूको पाप र परमेश्वरको हृदयलाई चोट पुऱ्याउने तिनीहरूको आनिबानीको बाबजुद पनि परमेश्वरको अगुवाई र उहाँको अनुग्रह तथा सदाशयता तिनीहरूलाई थाहा थियो।

त्यसकारण तिनीहरूले परमेश्वरमाथि यसरी भरोसा राखे कि तिनीहरूको आफ्नो देशमा उहाँले सफलतापूर्वक फर्काउनुहुनेछ। त्यसको अर्थ यो होइन कि तिनीहरू बाटोमा कुनै चुनौतिको सामना नगरि आफ्नो देशमा फर्किनेछन्। परमेश्वरका प्रतिज्ञाहरूको र उहाँको अगुवाईको बाबजुद पनि दुःख, कष्ट र चुनौतिहरू आउदा रहेछन् भनेर यो पुस्तकमा हामी हेर्दैछौं।

एज्रा र उनको अगुवासहयोगीहरूले के चुनौती वा बाधाको सामना गरिरहेका थिए र तिनीहरूले त्यसलाई कसरी सम्हाले भनेर एज्रा ८:१५-२७ ले यसरी बताउँछ, हेर्नुहोस् "१५ मैले तिनीहरूलाई अहावातिर बग्ने नदीको किनारमा भेला गरेँ, र हामी त्यहाँ सात दिनसम्म शिविर खडा गरेर बस्यौं। जब मैले मानिसहरू र पूजाहारीहरूको निरीक्षण गरे तब मैले कुनै पनि लेवीलाई त्यहाँ देखिनँ। १६ यसैले मैले एलीएजर, अरीएल, शमायाह, एल्लातान, यारीब,

एलनातान, नातान, जकरिया, र मशुल्लाम यी मुख्य-मुख्य मानिसहरू, र योयारीब र एलनातान यी बुद्धिमान् मानिसहरूलाई बोलाएँ, १७ र कासिपिया इलाकाका मुखिया इदोकोहाँ जान आदेश दिएर पठाएँ। मैले तिनीहरूका हातमा कासिपियाका इदो तथा तिनका कुटुम्ब, त्यहाँको मन्दिरका सेवकहरूलाई हाम्रा परमेश्वरका भवनको लागि हामीकहाँ सेवकहरू पठाइदिऊन् भनी समाचार पठाएँ। १८ हाम्रा परमेश्वरको अनुग्रहमय हात हामीमाथि रहेकोले तिनीहरूले हामीकहाँ इस्राएलका छोरा लेवीका छोरा महलीका परिवारका एक बुद्धिमान् मानिस शरेबियाहलाई, तिनका छोराहरू र दाजुभाइहरूका साथमा जम्मा अठाह जना पुरुषहरूलाई ल्याए। १९ तिनीहरूले हशब्याहलाई र मरारीका परिवारका यशयाहका साथमा तिनका दाजुभाइ र भतिजाहरू जम्मा बीस जना पुरुषलाई पनि ल्याए। २० यीबाहेक तिनीहरूले दुई सय बीस जना मन्दिरका सेवकहरू ल्याए। लेवीहरूलाई सघाउन यस्ता सेवक नियुक्त गर्ने प्रथा दाऊद र तिनका अधिकारीहरूले स्थापित गरेका थिए। यिनीहरू सबै नाउँ-नाउँ गरी दर्ता भएका थिए। २१ तब हाम्रा परमेश्वरको सामु हामी आफूलाई दीन तुल्याउन, र हाम्रा आफ्नै निम्ति, हाम्रा बालबच्चाहरूका निम्ति र हाम्रा सबै सम्पत्तिका निम्ति उहाँसँग कुशलको यात्रा मागौं भनी मैले त्यहाँ अहावा नदीको किनारमा उपवास बस्ने घोषणा गरेँ। २२ बाटोमा हाम्रा शत्रुहरूका विरुद्धमा सिपाहीहरू र घोडचढीहरू हामीलाई सहायता गर्न हाम्रा साथमा रक्षक भई जानलाई राजाकहाँ माग्न मलाई शर्म लाग्यो। किनभने हामीले राजालाई यसो भनेका थियौं, 'उहाँलाई खोज्ने सबैमाथि हाम्रा परमेश्वरको निगाह रहन्छ, तर उहाँलाई त्याग्नेहरू सबैमाथि उहाँको भयङ्कर क्रोध पर्छ।' २३ यसैले यसको लागि हामीले उपवास बसेर हाम्रा परमेश्वरलाई बिन्ती चढायौं, र उहाँले हाम्रो बिन्ती सुन्नुभयो। २४ तब मैले शरेबियाह र हशब्याह र तिनीहरूका दाजुभाइका दश जनाका साथमा पूजाहारीहरूमध्येका बाह्र जना मुख्य-मुख्यहरूलाई अलग गरेँ, २५ र राजा र उनका सल्लाहकारहरू, उनका अधिकारीहरू र उपस्थित भएका सबै इस्राएलीहरूले परमप्रभुका भवनको निम्ति भेटीस्वरूप अलग गरेका सुन, चाँदी र अरू भाँडाहरू तिनीहरूका हातमा मैले तौलेर दिएँ। २६ मैले तिनीहरूका हातमा बाईस हजार किलोग्राम चाँदी, चौतीस सय किलोग्राम चाँदीका भाँडाहरू, चौतीस सय किलोग्राम सुन, २७ आठ किलोग्राम सुनका बाटा, र सुनजस्तै बहुमूल्य असल काँसाका दुई वटा भाँडाहरू पनि दिएँ। "

परमेश्वरका प्रतिज्ञाहरूको बाबजुद पनि आफ्नो देशमा फर्किने यात्रा खतरापूर्ण हुनेछ भन्ने कुरा एज्रलाई थाहा थियो। तिनीहरूको यात्राको सफलताको निम्ति परमेश्वरमा भर पर्नुपर्छ भनेर स्वीकार्दै तिनीहरू उहाँको सामु नम्रभएका थिए र उपवास बसेका थिए। यसबेलासम्म तिनीहरूको यात्रामा धेरै खतराहरूको सामना गर्नुपर्ने भएकोले राजाको सहायता र सुरक्षा मागिएको थियो भनेर एज्राको पुस्तकमा कम्ति उल्लेख गरिएको छ। पछि त्यो सहायता र सुरक्षा नमाग्ने भनि एज्राले निधो गरेका थिए। तर त्यसको विपरीत नहेम्याहले राजासँग यात्राको निम्ति सुरक्षा फौज खटाएका थिए (नहेम्याह २:९)। यदि राजासँग सुरक्षा फौजको अनुरोध गरियो भने त्यसबाट परमेश्वरको अपमान हुन्छ भनेर एज्राले महसुस गरेका थिए किनभने उनले राजालाई यो भनिसकेका थिए, "बाटोमा हाम्रा शत्रुहरूका विरुद्धमा सिपाहीहरू र घोडचढीहरू हामीलाई सहायता गर्न हाम्रा साथमा रक्षक भई जानलाई राजाकहाँ माग्न मलाई शर्म लाग्यो। किनभने हामीले राजालाई यसो भनेका थियौं, 'उहाँलाई खोज्ने सबैमाथि हाम्रा परमेश्वरको निगाह रहन्छ, तर उहाँलाई त्याग्नेहरू सबैमाथि उहाँको भयङ्कर क्रोध पर्छ।'" (एज्रा ८:२२)। यस समयमा एज्राकै विश्वास अनुसार तिनीहरूलाई राम्रो भएको थियो, किनभने परमेश्वरले तिनीहरूलाई रक्षा गर्नुभयो र तिनीहरूको गन्तव्यस्थानमा सुरक्षितसाथ ल्याउनुभयो भनेर एज्राले पछि लेखेका थिए (एज्रा ८:३१)।

हो, हामीले सबै थोकमा परमेश्वरमा भरोसा राख्नुपर्छ। फेरि कतिपय समयमा हाम्रो विश्वास भन्दा बाहिरका मानिसहरूसँग हामी सहायता माग्दछौं। कतिपय समयमा त्यो निर्णय किन गलत निर्णय हुँदैन तर उचितै हुन जान्छ?

५. पवित्र सहरमा

नहेम्याह ११:१,२ पढ्नुहोस्। के भइरहेको छ सो यी पदहरूले बताउँछ। यरुशलेम सहरमा बस्ने को हो र त्यहाँबाट बाहिर बस्नेहरू को हुनु भनेर अलग गर्न किन चिन्ता हाले? हेर्नुहोस् "१ प्रजाका अगुवाहरू यरुशलेममा बसोबास गरे, र बाँकी मानिसहरूले चाहिँ दश जनामध्ये एक जना पवित्र सहर यरुशलेममा बस्नलाई चिन्ता हाले, र बाँकी नौ जनालाई चाहिँ आफ्नै सहरमा बस्नुपर्नेथियो। २ मानिसहरूले यरुशलेममा बस्न राजी हुनेहरूलाई आशीर्वाद दिए।"

नहेम्याह ११ले हामीलाई के सिकाउँदछ? युद्धबन्दी भएर प्रवासी जीवन बिताएर फर्केका नयाँ यहूदीहरूलाई यरुशलेम सहरमा नयाँ बस्ती बसाल्न आवश्यक थियो। किनकि सहरभन्दा बाहिर गाउँघरमा बस्न सजिलो थियो।

आफना पूर्खाहरूबाट अंश स्वरूप पाएका जग्गाजमीनहरू सबैको आ आफ्नै थिए। आफ्नो पूखौली ठाउँ छोडेर यरुशलेम सहरमा बस्नु भनेको कतिको निम्ति ठूलो त्याग गर्नु सरह थियो र आफ्नो गाउँघरमा आफ्नो अस्तित्व वा चिनारी गुमाउनु पर्ला भन्ने धेरैले सोचेका थिए। सहरको जीवनमा धेरै चुनौतिहरूको सामना गर्नुपर्नेहुन्थ्यो। गाउँघरमा भन्दा सहरिया जीवनशैली फरक हुन्थ्यो। थाहा नभएको ठाउँ र नयाँ वातावरण जहिले पनि कठिन र अप्ठ्यारो त हुनसक्छ नै।

वर्तमान परिप्रेक्ष्यमा, सुसमाचारको निम्ति हामी पनि नयाँ ठाउँ, नयाँ सहर वा देशमा सर्नु त्यति सजिलो हुँदैन। परमेश्वरको बोलावट भए अनुसार नयाँ सहरहरूमा जान भित्री हृदयदेखि नै रोज्न सक्नुपर्छ किनकि त्यहाँ नयाँ जोखिम र खतराहरूको सामना गर्नुपर्ने हुन सक्छ।

"हाम्रा कर्मचारीहरू जहाँ पुग्नुपर्ने हो त्यहाँ पुगिरहेका छैनन्। हाम्रा अग्रजहरूले जुन काम सम्पन्न गर्नुपर्ने हो त्यसको निम्ति तातिएका छैनन्। येशूको सिध्र आगमनको सुसमाचार सुन्नैपर्ने हजारौं मानिसहरू सहरहरूमा छन्। जब ती सहरहरूको बारेमा सोचदछु तब पतन भइरहेका हजारौं मानिसहरूकाँ हाम्रा पुरुष र महिलाहरूले पवित्र आत्माको शक्तिले र खीष्टको प्रेमले भरिएर हजारौं चेतावनी देऊन् भन्ने मेरो तीव्र चाहना छ।"-एलेन जी हाइट, *टेस्टिमोनिय फर द चर्च*, ठेली ७, पृ. ४०बाट रूपान्तरित।

नहेम्याह १२:१-२६मा पुजारी र लेवीहरूको लामो नामावली उल्लेख गरिएको छ। तिनीहरूको बीचमा र यरुशलेमको पर्खालको निर्माण सम्पन्न भएपछिको समर्पणको बीचमा के सम्बन्ध छ? हेर्नुहोस् नहेम्याह १२:२२-४७ "२२ एल्यासीब, योयादा, योहानान र यदूअका पालाका लेवीहरूका परिवारहरूका तथा पूजाहारीका मुखियाहरूका नाउँ फारसी राजा दाराको शासनकालमा लेखिएका थिए। २३ लेवी परिवारहरूका मुखियाहरूका नाउँचाहिँ एल्यासीबका छोरा योहानानको पालासम्मै इतिहासको पुस्तकमा लेखिएका थिए। २४ लेवीहरूका अगुवाहरू हशब्याह, शरेबियाह, कादमीएलका छोरा येशूअ, र तिनीहरूका सहयोगीहरू, जो तिनीहरूका सामुन्ने खडा हुन्थे र आ-आफ्नो पालोमा

परमेश्वरका मानिस दाऊदले तोकेअनुसार पालैपालो स्तुति गर्ने र धन्यवाद चढाउने गर्थे। २५ मत्तन्याह, बक्बुक्याह, ओबदिया, मशुल्लाम, तल्मोन र अक्कूबचाहिँ मूल ढोकाका भण्डार-कोठाहरूमा रक्षा दिने द्वारपालहरू थिए। २६ येशूअका छोरा, योसादाकका नाति योयाकीमको पालोमा र राज्यपाल नहेम्याह र पूजाहारी-शास्त्री एज्राका पालामा तिनीहरूले सेवा गरेका थिए। २७ यरूशलेमका पर्खालको समर्पण गर्दा यरूशलेममा रमाहट गरेर धन्यवादका भजन गाउँदै, झ्याली, सारङ्गी र वीणाका साथमा समर्पणको उत्सव मनाउन तिनीहरूले लेवीहरूलाई आफू बसेका सबै निवास-स्थानहरूबाट खोजेर ल्याए। २८ गवैयाहरू यरूशलेमको चारैतिरका ठाउँहरूबाट, अर्थात् नतोपातीहरूका गाउँहरूबाट, २९ बेथ-गिलगालबाट, अनि गेबा र अज्मावेतका इलाकाहरूबाट ल्याइएका थिए, किनभने ती गवैयाहरूले यरूशलेमका चारैतिर आफ्ना निम्ति गाउँहरू बनाएका थिए। ३० पूजाहारीहरू र लेवीहरूले विधिअनुसार आफू-आफूलाई पवित्र गरे। त्यसपछि तिनीहरूले मानिसहरू, मूल ढोकाहरू र पर्खाललाई शुद्ध पारे। ३१ तब मैले यहूदाका अगुवाहरूलाई सहरको पर्खालमाथि जान लाएँ। साथै धन्यवाद दिन दुई वटा ठूला स्तुति गाउनेहरूका दल नियुक्त गरेँ। एक दल दाहिनेतिर पर्खालमा फोहोर ढोकासम्म जानुपर्छो। ३२ त्यस दलको पछिपछि होशयाह र यहूदाका आधा अगुवाहरूका साथमा ३३ अजर्याह, एज्रा, मशुल्लाम, ३४ यहूदा, बेन्यामीन, शमायाह र यर्मिया लागे। ३५ तुरहीको साथमा कति जना पूजाहारीहरू, र जकरिया, जो जोनाथनका छोरा, जो शमायाहका छोरा, जो मत्तन्याहका छोरा, जो मीकायाका छोरा, जो जक्कूरका छोरा, ३६ जो आसापका छोरा थिए, र तिनका सहयोगीहरू- शमायाह, अज्रेल, मिललै, गिललै, माए, नतनेल, यहूदा र हनानी, परमेश्वरका जन दाऊदले तोकेका बाजाहरूका साथमा थिए। शास्त्री एज्राचाहिँ जुलूसका अगुवा थिए। ३७ तिनीहरू फुहारा ढोकाबाट भएर दाऊदको सहरका सिँढीहरूबाट दोस्रो पर्खालमा उकालो चढ्ने बाटो भएर दाऊदको घर नाघेर पूर्वतिर भएको पानी ढोकासम्म गए। ३८ भजन गाउँदै हिँड्ने दोस्रो दलचाहिँ देब्रेतिर लाग्यो। तिनीहरूका पछिपछि मानिसको आधा भागसँग म हिँडेँ। यो दल पर्खाल माथिमाथि भट्टीको बुर्जा भएर, ३९ चौडा पर्खालसम्म र एफ्राइमको ढोका, येशाना ढोका, माछा ढोका, हननेलको बुर्जा र सयको बुजदिखि भेडा ढोकासम्म गएपछि तिनीहरू गारदको ढोकामा अडिए। ४० ती दुई भजन गाउने दल परमप्रभुको भवनमा आ-आफ्नै स्थानमा बसे। म पनि अधिकृतहरूको आधा दलसँग बसेँ। ४१ यसै गरी

पूजाहारीहरू एल्याकीम, मासेयाह, मिन्यामीन, मीकाया, एल्योएनै, जकरिया र हनन्याह तुरहीका साथमा थिए। ४२ र मासेयाह, शमायाह, एलाजार, उज्जी, येहोहानान, मल्लिकयाह, एलाम र एसेर पनि थिए। यिज्रहियाहको निर्देशनमा गवैयाहरूले गाए। ४३ र त्यस दिन तिनीहरूले आनन्द गरेर ठूला बलिदानहरू चढाए, किनकि परमप्रभु परमेश्वरले तिनीहरूलाई रमाहट गर्ने अवसर दिनुभएको थियो। स्त्रीहरू र बाल-बालिकाहरूले पनि आनन्द मनाए। यरूशलेमको आनन्दउत्सव टाढा-टाढासम्म पनि सुनियो। ४४ त्यस बेला भेटीहरू अगौंटे फलहरू र दशांशका निम्ति भण्डारको जिम्मा लिन, र सहरहरूका वरिपरि बस्तीहरूबाट पूजाहारीहरू र लेवीहरूका निम्ति व्यवस्थाले तोकेबमोजिम हिस्सा बटुल्न मानिसहरू नियुक्त गरिए। किनभने पूजाहारीहरू र लेवीहरूको सेवाबाट सबै यहूदा साह्रै प्रसन्न थिए। ४५ दाऊद र तिनका छोरा सोलोमनले दिएका नियमअनुसार आफ्ना परमेश्वरको सेवा र शुद्धिको सेवा तिनीहरूले गरे, र यसै गरी गवैयाहरू र द्वारपालहरूले पनि सेवा गरे। ४६ किनकि उहिले नै दाऊद र आसापको पालोमा गवैयाहरू परमेश्वरको प्रशंसा र धन्यवादका भजनका निम्ति निर्देशकहरू भएका थिए। ४७ यसैले यरूबाबेल र नहेम्याहका पालामा गवैयाहरू र द्वारपालहरूलाई सबै इस्राएलले प्रतिदिनको चाहिएको भाग दिन्थे। तिनीहरूले अरू लेवीहरूका भाग पनि छुट्ट्याएर राख्थे। अनि लेवीहरूले चाहिँ हारूनका सन्तानको भाग छुट्ट्याएर राख्थे।"

जे गरिएतापनि व्यवस्थित ढंगले गरियोस् भन्ने परमेश्वरको चाहना हो। यदि परमेश्वरको निम्ति कुनै महान् कामहरू सम्पन्न गर्नु छ भने समर्पित, बफादार र कामको निम्ति कर्मठ मानिसहरूको आवश्यकता छ। पुजारीहरूका परिवारहरू सबैले मिलेर यरूशलेमको पर्खाल बनाउन नहेम्याहलाई सहयोग गरेका थिए ताकि जिवित परमेश्वरको मन्दिरमा बाहिरबाट कुनै बाधा आउन नदिइकुनै उहाँको उपासना सुरक्षितसाथ तिनीहरूले गर्न सकून्। सुरक्षाको निम्ति पर्खालहरूको आवश्यकता त थियो तर समर्पित र बफादार पुजारीहरूबिना परमेश्वरको सही उपासनामा बेथिति आउन सक्छ वा खतरा उत्पन्न हुनसक्छ। त्यसकारण सबै मानिसहरूले आ आफ्नो दक्षता अनुसार विभिन्न कामहरूमा विभाजित भएर परमेश्वरको उपासना गर्नु आवश्यक थियो। परमेश्वरको उपसाना गर्न उहाँको मन्दिरमा सबैको आ आफ्नै विशेष भूमिका थियो।

उपसंहारः

थप जानकारीः एलेन जी हाइटको स्टेप्स टु क्राइस्टको पृ. ५७-६५को "द टेस्ट अफ डिसाइपलशिप।"

"कतिपय विश्वासीहरूले खीष्टको क्षमा दिने प्रेमलाई जानेका हुन्छन् र परमेश्वरका छोराछोरीहरू हुने साँच्चिकै चाहना गर्दछन्। तर तिनीहरूको चरित्र सिद्ध हुँदैन, तिनीहरू आफूमा कमिकमजोरीहरू छन् भनेर तिनीहरू महसुस गर्छन् र तिनीहरूको हृदय पवित्र आत्माले नयाँ गर्नुभएको छ कि छैन भन्ने कुरामा शङ्का गर्दछन्। यस्ता विश्वासीहरूलाई म भन्दछु कि हतोत्साहित र निरुत्साहित भएर पछाडि नफर्कनुहोस्। हाम्रो कमीकमजोरी र भुलहरूले गर्दा हामी प्रायजसो येशूको पाऊमा परेर रुनुपर्ने हुन्छ तर हामीले हत्सोसाहित हुने पर्ने जरुरी छैन। परमेश्वरले हामीलाई छोड्नुभयो वा वेवास्ता गर्नुभयो भनेर हामीले कहिल्यै पनि सोच्नुहुन्न। अहं, खीष्ट येशू परमेश्वर पिताको दाहिनेपट्टी हुनुहुन्छ र उहाँ अहिले पनि हाम्रो निमित्त बिन्ती गरिरहनुभएको छ। उहाँ तपाईंलाई आफ्नै स्वरूपमा ल्याउन चाहनुहुन्छ। तपाईंको जीवनबाट उहाँको पवित्रता र शुद्धता प्रतिबिम्बित गरेको उहाँ चाहनुहुन्छ। यदि तपाईंले उहाँमा समर्पित जीवन बिताउनुभयो भने तपाईंले सुरु गर्नुभएको असल कामले उहाँको दोस्रो आगमन नहुञ्जेल निरन्तरता पाउनेछ। अत्यन्तै भावविभोर भएर इमान्दारिताका साथ अझ धेरै प्रार्थना गर्नुहोस्। उहाँलाई अझ धेरै विश्वास गर्नुहोस्। जब हामी आफ्नै शक्ति वा बलमा भर पर्न सक्दैनौं भनेर महसुस गर्छौं तब हाम्रा मुक्तिदाताको शक्तिमा भर पर्न सिक्दछौं। हाम्रो हसिलो र स्वस्थ मुहारले उहाँको प्रशंसा गर्नेछौं।"-एलेन जी हाइट, स्टेप्स टु क्राइस्ट, पृ. ६४बाट रूपान्तरित।

चिन्तनमननः

अ. दानिएल २ अध्यायमा हजारौं वर्ष अघि विश्व साम्राज्य वा शक्तिको उदय र पतनको बारेमा गरिएको सत्य भविष्यवाणीको बारेमा सोचनुहोस्। आधुनिक युरोप नै किन नहोस् त्यो एक हुनेछैन भनेर दानिएलको भविष्यवाणी ठ्याक्कै मिलिरहेको छ। यो संसारमा जताततै अराजकता, लथालिङ्ग अवस्था, आतङ्क र अन्यौलता छ। जताततै झुटको खेती भइरहेको छ। त्यस परिवेशमा दानिएलले हामीलाई देखाएका

भविष्यवाणीको विषयमा परमेश्वरलाई सबै कुरा थाहा छ र त्यसको बारेमा भविष्यवाणी नै गरेका थिए भन्ने आत्मज्ञानले हामीलाई कत्तिको सान्त्वना दिँदछ?

आ. हाम्रो बारेमा परमेश्वरलाई सबै कुरा थाहा छ। यो कुराले हाम्रो मन हलुका पार्दछ। यसले हामीलाई सुरक्षाको अनुभव गराउँछ र हामीलाई उहाँले वास्ता गर्नुहुन्छ भन्ने कुरामा विश्वस्त बनाउँछ। " अब हे याकूब, तिमीलाई रचनुहुने, हे इस्राएल, तिमीलाई सृष्टि गर्नुहुने (अर्थात् जो कोही उहाँलाई विश्वास गर्छ) परमप्रभु भन्नुहुन्छ: "नडराऊ, किनकि मैले तिमीलाई मोल तिरेर छुटाएको छु। मैले तिमीलाई तिम्रो नाउँ काढेर बोलाएको छु, तिमी मेरै हो।" (यशैया ४३:१ रूपान्तरित)। जब तपाईं भावनात्मक रूपमा, सम्बन्धको मामिलामा, सामाजिक वा आर्थिक शङ्कटमा परिरहनुहुँदा पनि तपाईंले परमेश्वरको उपस्थितिको महसुस गरिरहनुभएको छ भन्ने गवाही सुनाएर तपाईंले अरुलाई कसरी विश्वस्त गराउने?

इ. आफ्नो सुरक्षा र सहायताको निम्ति राजासँग हारगुहार नगर्ने एजाको निर्णयलाई केलाएर हेर्नुहोस्। यदि त्यसो गरिएमा परमेश्वरले बाचा गर्नुभएको सुरक्षाको विषयमा अरूले हाँसो उडाउनेछन् भन्ने कुराप्रति उनी संवेदनशील भएका थिए। जस्तै कि परमेश्वरले निको पार्नुहुन्छ भन्ने कुरा हामीलाई थाहा छ। तर हामी बिरामी हुँदा र डाक्टरकहाँ जाँदा के हामीले परमेश्वरमा विश्वास नगरेको भन्ने हुन्छ र? सोच्नुहोस्।

कथा ९
रूसका अनाथहरूलाई सिकाउँदै, आन्द्रयु मेकचेसनी

त्यहाँ असाध्यै ठूलो चुनौति देखा परेको थियो। ५९वर्षकी नाटाल्या बलानले रूसको अनाथलयबाट दुई जना स साना दाजुभाइहरूलाई आफ्नो घरमा ल्याएकी थिइन्। उनी तिनीहरूका बज्यै बनेकी थिइन्। तिनीहरूलाई जीवित परमेश्वरको बारेमा कसरी सिकाउने भन्ने कुरामा उनी अलमलमा परेकी थिइन्।

१० वर्षको दानिल र उसको ९ वर्षको भाइ निकिटालाई जड्याँहा बाबुले मर्ने गरि पिट्थ्यो। बाबुको दुर्व्यवहार सहन नसक्ने भएकोले कसैले तिनीहरूलाई रूसको एउटा अनाथालयमा राखिदिएका थिए। तिनीहरूको आमाको मृत्यु भइसकेको थियो।

नाटाल्याको श्रीमान् याकोभ अवकास प्राप्त सेभेन्थ डे पास्टर थिए। तिनीहरूले ती बालकहरूलाई धर्मपुत्र पालन आफ्नो घर ओबोलेन्स्कमा ल्याएका थिए। ४,६०० जनसंख्या भएको यो सहर रूसको राजधानी मास्कोको दक्षिण भागमा पर्दछ। यो मास्कोबाट ७० माइल वा ११५ किलोमिटर टाढा पर्दछ। प्रत्येक एडभेन्टिस्टले टुहुरालाई पाल्नुपर्छ भने एडभेन्टिस्ट चर्चको सह संस्थापिका एलेन जी हाइटले गरेको अनुरोधबाट प्रभावित भएर तिनीहरूले ती टुहुरा बालकहरूलाई घरमा ल्याएका थिए। बाबुआमा बनेका योकोभ र नाटाल्याले परमेश्वरसँग भित्री मनदेखि प्रार्थना गरे कि तिनीहरूको जीवनमा परमेश्वर प्रकट होऊन्।

एकदिनको कुरा हो उनीहरूको जीवनमा अप्रिय घटना घट्यो। दानिल र निकितासँग दुईवटा पुराना साइकल थिए। एउटा दयालु छिमेकीले ती साइकलहरू तिनीहरूलाई दिएका थिए। ती केटाहरू साइकल चढ्न असाध्यै मन पराउँथे। तर साइकल लिफ्टबाट सात तला माथि रहेको कोठामा लान भने ती केटाहरू पराउँदैनथे। ती साइकल पहिलो तलाकै भरेङ्ग निर राखिन्थ्यो। बुबाले तिनीहरूलाई त्यसो नगर्नु भनी सुझाव दिएका थिए। तर तिनीहरूले बाबुको कुरा सुनेनन्। एक दिन तिनीहरूको साइकल हरायो त्यसपछि ती केटाहरू बेस्सरी रोए

“परमेश्वरसँग सहायताको निम्ति प्रार्थना गरौं” आमा नाटाल्याले भनिन्। बिहानको आराधनामा उनले प्रार्थना गरिन् “हे प्यारो प्रभु साइकल चोर्ने केटाहरूलाई ती साइकल फर्काउन मद्दत गर्नुहोस्।” अनि केटाहरूले पनि प्रार्थना गरे।

तिनीहरू रहेको गाउँमा केवल एउटामात्र स्कूल थियो। स्कूलकै केटाहरूले ती साइकल चोरेको हुनुपर्छ भन्ने आमालाई लागेको थियो। उनी त्यहीं स्कूलमा गइन् र हेडमास्टरको अनुमति लिएर उनले त्यो सूचना स्कूलका भित्ताहरूमा टाँसिन्: त्यस स्कूलका केही केटाहरूले आमाबाबु नभएका दुई जना दाजुभाइका साइकलहरू चोरिएका छन्। कृपया ती साइकल फर्काइदिनुहोस्।”

तिन दिनसम्म बिहान बेलुकै ती आमा र दाजुभाइहरूले प्रार्थना गरि नै रहे।

अनि कसैले तलबाट घण्टि बजायो। एक जना पुरुषले तल आएर साइकल लान बोलाए। जब आमा तल आउनु भयो तब एक जना अपरिचित मानिसले नयाँ र महङ्गो बाइसाइकल हातले समाती रहेको उनले देखिन्। “जब एक कक्षा पढ्ने मेरो छोरोलाई लिएर म स्कूलमा गए तब मैले तपाईंको सूचना पढें। मेरो छोरो अहिले सानै छ त्यसकारण यो साइकल तपाईंलाई नै दिने निर्णय गरें। कृपया लिनुहोस्” उनले भने।

दाजु दानिलले त्यो ठूलो साइकल पायो र त्यस दिन बेलुका “प्रभु यस्तो राम्रो साइकल दिनुभएकोमा तपाईंलाई धेरै धेरै धन्यवाद छ” भनेर उसले प्रार्थना गर्‍यो। निकिता पनि खुशी नै थियो तर आफ्नो पनि साइकल नभइदिएको भए हुन्थ्यो भन्ने उसले चाहेको थियो। आमाले भनिन् “लौ यसको निम्ति पनि प्रार्थना गरौं।” निकिताले पनि साइकल पाओस् भनेर ती परिवारले धेरै दिनसम्म प्रार्थना गरे।

एक दिन बिहान तलबाट फेरि घण्टी बजाएर कसैले बोलाएको तिनीहरूले सुने “तल आउनुहोस् र साइकल लिनुहोस्।” आमा तल आउँदा त कहिल्यै नचिनेको मानिसले अर्को महङ्गो साइकल पो ल्याएको रहेछ। आफ्नो एक कक्षामा पढ्ने छोरोको निम्ति त्यो साइकल ठूलो भएकोले त्यो उपहार दिन ल्याएको भनेर त्यस मानिसले भन्यो। निकिताको खुशीको सिमा नै रहेन। “हाम्रा प्रार्थनाहरू सुन्नुभएकोमा परमेश्वरलाई धेरै धन्यवाद दिन चाहन्छु। मेरा छोराहरूले पनि परमेश्वरलाई चिन्न सकून् भनि म प्रार्थना गर्दछु” नाटाल्याले यी लेखकलाई सुनाइन्।